

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2023 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Justyna Pikulik
Protokolant:	aplikant Jacek Karakulski

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2023 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. B. kwotę 2.387,81 zł (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

-od kwoty 544,54 zł (pięćset czterdzieści cztery złote pięćdziesiąt cztery grosze) od dnia 10 października 2019 r. do dnia zapłaty;

-od kwoty 886,29 zł (osiemset osiemdziesiąt sześć złotych dwadzieścia dziewięć groszy) od dnia 17 września 2019 r. do dnia zapłaty;

-od kwoty 956,98 zł (dziewięćset pięćdziesiąt sześć złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 27 października 2018 r. do dnia zapłaty;

2. w pozostałej części powództwo oddala;

3. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. B. kwotę 855,60 (osiemset pięćdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

4. nakazuje pobrać od powoda M. B. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie kwotę 706,91 zł (siedemset sześć złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

5. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie kwotę 1.629,98 zł (tysiąc sześćset dwadzieścia dziewięć złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 maja 2020 r. powód M. B. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 3.423,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

-544,54 zł od dnia 10 października 2019 r. do dnia zapłaty,

-886,29 zł od dnia 17 września 2019 r. do dnia zapłaty,

-1.035,36 zł od dnia 30 października 2018 r. do dnia zapłaty,

-956,98 zł od dnia 27 października 2018 r. do dnia zapłaty

oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód podniósł, że na podstawie umowy cesji nabył roszczenia z 4 umów ubezpieczenia autocasco wiążących poszkodowanych z pozwanym ubezpieczycielem. Ubezpieczyciel nie kwestionował zaistnienia zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową na podstawie umowy ubezpieczenia autocasco i swojej odpowiedzialności, niesporna była również legitymacja czynna powoda. Spór dotyczy jedynie wysokości świadczenia odszkodowawczego.

Powód wskazał, że pierwsza szkoda dotyczy zdarzenia z dnia 7 czerwca 2019 r., w wyniku którego doszło do uszkodzenia pojazdu marki M. o nr rej. (...), którego właścicielem był J. N.. Wysokość szkody w pojeździe wyrażająca się kosztami jego naprawy wyniosła 5.349,30 zł, zgodnie z treścią faktury VAT nr (...). Ubezpieczyciel wypłacił z tego tytułu jedynie kwotę 4.804,76 zł. Zakwestionował stawkę roboczogodziny zastosowaną przez warsztat, bezpodstawnie dokonał 10% i 30% potrąceń dla naprawy wybranych części zamiennych, stwierdzając brak związku uszkodzeń ze szkodą, a nadto nie uznał zasadności zastosowania receptury lakieru wielowarstwowego. Taki sposób ustalenia wysokości odszkodowania zdaniem powoda nie odpowiada treści stosunku umownego. Do zapłaty pozostała zatem zdaniem powoda kwota 544,54 zł.

Druga szkoda dotyczy zdarzenia z dnia 30 lipca 2019 r., w wyniku którego doszło do uszkodzenia pojazdu marki M. o nr rej. (...), którego właścicielem był K. S.. Wysokość szkody w pojeździe wyrażająca się kosztami jego naprawy wyniosła 3.076,35 zł, zgodnie z treścią faktury VAT nr (...). Ubezpieczyciel wypłacił z tego tytułu jedynie kwotę 2.190,06 zł. Zakwestionował stawkę roboczogodziny zastosowaną przez warsztat, a także fakt nabycia po wskazanej cenie części zamiennej, tj. szyby przedniej oraz materiałów potrzebnych do jej wymiany, m.in. kleju i materiałów pomocniczych. Taki sposób ustalenia wysokości odszkodowania zdaniem powoda nie odpowiada treści stosunku umownego. Do zapłaty pozostała kwota 886,29 zł.

Trzecia szkoda dotyczy zdarzenia z dnia 22 czerwca 2018 r., w wyniku którego doszło do uszkodzenia pojazdu marki M. o nr rej. (...), którego właścicielem była J. M.. Wysokość szkody w pojeździe wyrażająca się kosztami jego naprawy wyniosła 3.639,96 zł, zgodnie z treścią faktury VAT nr (...). Ubezpieczyciel wypłacił z tego tytułu jedynie kwotę 2.604,60 zł. Zakwestionował stawkę roboczogodziny zastosowaną przez warsztat oraz bezzasadnie potrącił w kalkulacji części zamiennych 10% ich wartości, który to procent odpowiada wielkości rabatu, potencjalnie możliwego do uzyskania przez ubezpieczyciela. Taki sposób ustalenia wysokości odszkodowania zdaniem powoda nie odpowiada treści stosunku umownego. Do zapłaty pozostała kwota 1.035,36 zł.

Czwarta szkoda dotyczy zdarzenia z dnia 29 czerwca 2018 r., w wyniku którego doszło do uszkodzenia pojazdu marki M. o nr rej. (...), którego leasingobiorcą była A. R. (1). Wysokość szkody w pojeździe wyrażająca się kosztami jego naprawy wyniosła 10.143,71 zł, zgodnie z treścią faktury VAT nr (...). Ubezpieczyciel wypłacił z tego tytułu jedynie kwotę 9.186,19 zł. Zakwestionował stawkę roboczogodziny zastosowaną przez warsztat oraz bezzasadnie potrącił w

kalkulacji części zamiennych 10% ich wartości, który to procent odpowiada wielkości rabatu, potencjalnie możliwego do uzyskania przez ubezpieczyciela. Taki sposób ustalenia wysokości odszkodowania zdaniem powoda nie odpowiada treści stosunku umownego. Do zapłaty pozostała kwota 956,98 zł.

W odpowiedzi na pozew (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany nie zaprzeczył, że ponosi odpowiedzialność za szkody, z których powód wywodzi roszczenie na podstawie umowy ubezpieczenia autocasco, podniósł natomiast, że wysokość każdej ze szkód została ustalona zgodnie z treścią umowy. Ubezpieczyciel przyjął stawkę za roboczogodzinę prac naprawczych na poziomie 120 zł netto, a nadto dokonał weryfikacji przedstawionych rachunków w zakresie cen części zamiennych. W ocenie pozwanego, powód nie wykazał, aby wysokość szkody przekraczała wypłacone kwoty.

Ponadto pozwany podniósł, że w odniesieniu do szkody powstałej w pojeździe marki M. o nr rej. (...) (trzecia szkoda), strony zawarły ugodę, w której powód zrzekł się wszelkich roszczeń z tego tytułu.

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

I. Szkoda w pojeździe marki M. o nr rej. (...), nr szkody (...)

J. M. zawarła (...) Spółką Akcyjną w W. umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki M. o nr rej. (...) na warunkach wskazanych w umowie oraz Ogólnych Warunkach Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) ustalonych uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 15 maja 2017 r.

Niesporne

Zgodnie z postanowieniem § 17 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia z zastrzeżeniem ust. 4, koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie następujących cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany:

1) w wariantcie „Warsztat z opcją serwisową” – cen części oryginalnych serwisowych,

2) w wariantcie optymalnym:

- cen części oryginalnych, pomniejszonych w zależności od okresu eksploatacji, wg wskazanych wskaźników,

- cen części alternatywnych,

3) w wariantcie partnerskim:

- cen części oryginalnych lub alternatywnych.

Zgodnie z § 17 ust. 2 jeżeli w systemach A., E. lub DAT dostępne są części oryginalne i alternatywne lub części alternatywne pochodzące od różnych producentów, wysokość odszkodowania (...) ustala uwzględniając części od najniższej cenie, przy czym w przypadku części oryginalnych w wariantcie optymalnym uwzględnia się cenę pomniejszoną wg zasad określonych w ust. 1 pkt 2 lit. a.

Zgodnie z § 17 ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 4 – 6, wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 1– 2 oraz sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę i w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub DAT, z zastosowaniem:

1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,

2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...):

a) w wariantcie serwisowym i optymalnym - w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu,

b) w wariantcie partnerskim – dla warsztatu partnerskiego, w którym dokonywana jest naprawa,

3. cen części zamiennych ustalonych stosownie do ust. 1 i 2,

4. cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemie A., E. lub DAT.

Zgodnie z postanowieniem par. 17 ust. 4 w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje wysokość odszkodowania na podstawie tych rachunków lub faktur VAT według zasad określonych w ust. 3.

Niesporne, a nadto:

- Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...) ustalone uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 15 maja 2017 r. w aktach szkodowych płyta na k. 42.

22 czerwca 2018 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki M. o nr rej. (...), którego właścicielką była J. M..

Niesporne

J. M. dokonała naprawy pojazdu w prowadzonym przez M. B. warsztacie naprawczym pod nazwą B. Serwis (...) w S..

Koszt naprawy pojazdu wyniósł 3.639,96zł, co zostało udokumentowane fakturą VAT nr (...). Koszt robocizny został ustalony na poziomie 150 zł za godzinę pracy.

Niesporne, a nadto:

- faktura VAT nr (...) k. 14.

J. M. przelała na M. B. wierzytelność wobec (...) Spółki Akcyjnej w W. z umowy ubezpieczenia autocasco z tytułu kosztów naprawy pojazdu.

Niesporne

Decyzją z dnia 29 października 2018 r. ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie w kwocie 2. 604,60 zł.

Ubezpieczyciel przyjął stawkę za roboczogodzinę na poziomie 120 zł i potrącił 10% wartości części zamiennych, który to procent odpowiada wielkości rabatu, potencjalnie możliwego do uzyskania przez ubezpieczyciela.

Niesporne, a nadto:

- decyzja z dnia 29.10.2018 r. k. 15.

28 sierpnia 2019 r. M. B. **zawarł z (...) Spółką Akcyjną w W. ugodę pozasądową**, w treści której strony oświadczyły, że zapłata kwot, o których mowa w § 1 ust. 1 ugody wyczerpuje wszelkie roszczenia powoda do pozwanego i sprawy szkody wynikające między innymi ze szkody o numerze (...).

Dowód:

- ugoda z dnia 28.08.2019 r. k. 40.

II. Szkoda w pojeździe marki M. o nr rej. (...), nr szkody (...)

Leasingobiorca A. R. (2) zawarła z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki M. o nr rej. (...) na okres od 10 lutego 2018 r. do 9 lutego 2019 r. na warunkach wskazanych w umowie oraz Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia (...) ustalonych uchwałą Zarządu (...) SA Nr (...)/ (...) z dnia 9 października 2013 r. ze zmianami ustalonymi uchwałą Nr UZ/430/2015 z dnia 23 grudnia 2015 r.

Likwidacja szkody w pojeździe miała nastąpić w wariantcie „Warsztat – opcja serwisowa”.

Zgodnie z § 24 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...) w przypadku szkody częściowej (...) sporządza lub zleca sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy lub protokołu szkody, w którym uwzględniane są uszkodzenia pojazdu wynikające z wypadku ubezpieczeniowego.

Koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny usług i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania.

Z zastrzeżeniem ust. 4, koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie następujących cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany:

1) w wariantcie „Warsztat z opcją serwisową” – cen części oryginalnych serwisowych.

Zgodnie z postanowieniem par. 24 ust. 5, z zastrzeżeniem ust. 7 i 9, wysokość odszkodowania ustala się na podstawie uprzednio uzgodnionych przez (...) z ubezpieczonym kosztów z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 2 – 4 i sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę, w oparciu o zasady zawarte w systemie A. lub E., z zastosowaniem:

- 1. norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,**
- 2. stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu,**
- 3. cen części zamiennych ustalonych stosownie do ust. 3 i 4,**
- 4. cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemie A. lub E..**

Zgodnie z postanowieniem § 24 ust. 7 w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT bez uprzedniego uzgodnienia z (...) kosztów i sposobu naprawy, o którym mowa w ust. 5, (...) weryfikuje wysokość odszkodowania na podstawie tych rachunków lub faktur VAT według zasad określonych w ust. 5.

Niesporne, a nadto:

- polisa nr (...) k. 269,

- Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) ustalone uchwałą Zarządu (...) SA Nr (...)/ (...) z dnia 9 października 2013 r. ze zmianami ustalonymi uchwałą Nr UZ/430/2015 z dnia 23 grudnia 2015 r. w katach szkodowych płyta na k. 42.

29 czerwca 2018 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki M. o nr rej. (...), którego leasingobiorcą była A. R. (2).

Niesporne

A. R. (2) dokonała naprawy pojazdu w prowadzonym przez M. B. warsztacie naprawczym pod nazwą B. Serwis (...) w S..

Koszt naprawy pojazdu wyniósł 10 143,71 zł, co zostało udokumentowane fakturą VAT nr (...). Koszt robocizny został ustalony na poziomie 150 zł za godzinę pracy.

Niesporne, a nadto:

- faktura VAT nr (...) k. 16.

A. R. (2) przelała na M. B. wierzytelność wobec (...) Spółki Akcyjnej w W. z umowy ubezpieczenia autocasco z tytułu kosztów naprawy pojazdu.

Niesporne

Decyzją z dnia 26 października 2018 r. ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie w kwocie 9.186,19 zł.

Ubezpieczyciel przyjął **stawkę za roboczogodzinę na poziomie 120 zł i potrącił 10% wartości części zamiennych, który to procent odpowiada wielkości rabatu, potencjalnie możliwego do uzyskania przez ubezpieczyciela.**

Niesporne, a nadto:

- decyzja z dnia 26.10.2018 r. k. 17.

Zastosowana stawka roboczogodziny na poziomie 150 zł netto mieści się w przedziale średnich cen usług dla kategorii warsztatów (...) działających na terenie S.

Koszt oryginalnych części zamiennych wskazany w fakturze VAT nr (...) jest niższy niż wskazany w systemie A..

Do rozliczenia kosztów lakierowania należy przyjąć ceny lakieru 3 – warstwowego typu perła o kodzie 41V, a nie 2 – warstwowego przyjętego przez ubezpieczyciela. Pojazd był lakierowany lakierem 3 – warstwowym perłowym o kodzie 46G. (...) kalkulacyjne A., E. i DAT przewidują stosowanie korekt dodatkowych dla lakierów ponadprzeciętnych, tj. 3 – 4 warstwowych i typu perła, micka.

Uzasadniony koszt naprawy pojazdu w systemie A., z uwzględnieniem cen oryginalnych części zamiennych wynosi 10.949,77 zł brutto.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. M. k. 154 – 190,

- uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. M. k. 207 – 223.

III Szkoda w pojeździe marki M. o nr rej. (...), nr szkody (...)

J. N. zawarł z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki M. o nr rej. (...) na okres od 29 sierpnia 2018 r. do 28 sierpnia 2019 r. na warunkach wskazanych w umowie oraz ogólnych warunkach ubezpieczeń komunikacyjnych (...) ustalonych uchwałą Zarządu (...) SA Nr (...)/ (...) z dnia 14 września 2017 r.

Likwidacja szkody w pojeździe miała nastąpić w wariantcie serwisowym.

Zgodnie z postanowieniem § 17 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia z zastrzeżeniem ust. 2, koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie następujących cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany:

1) w wariantcie serwisowym – cen części oryginalnych serwisowych,

Zgodnie z § 17 ust. 2 jeżeli w systemach A., E. lub DAT dostępne są części oryginalne i alternatywne lub części alternatywne pochodzące od różnych producentów, wysokość odszkodowania (...) ustala uwzględniając części od najniższej cenie, przy czym w przypadku części oryginalnych w wariantcie optymalnym uwzględnia się cenę pomniejszoną wg zasad określonych w ust. 1 pkt 2 lit. a.

Zgodnie z § 17 ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 4 – 6, wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 1– 2 oraz sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę i w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub DAT, z zastosowaniem:

- 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,
 - 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...):
 - c) w wariantcie serwisowym i optymalnym - w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu,
 - d) w wariantcie partnerskim – dla warsztatu partnerskiego, w którym dokonywana jest naprawa,
3. cen części zamiennych ustalonych stosownie do ust. 1 i 2,
 4. cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemie A., E. lub DAT.

Zgodnie z postanowieniem § 17 ust. 4 w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje wysokość odszkodowania na podstawie tych rachunków lub faktur VAT według zasad określonych w ust. 3.

Niesporne, a nadto:

- polisa nr (...) k. 270 – 271,

- ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych (...) ustalone uchwałą Zarządu (...) SA Nr (...) / (...) z dnia 14 września 2017 r. w aktach szkodowych płyta na k. 42.

7 czerwca 2019 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki M. o nr rej. (...), którego właścicielem był J. N..

Niesporne

J. N. dokonał naprawy pojazdu w prowadzonym przez M. B. warsztacie naprawczym pod nazwą B. Serwis (...) w S..

Koszt naprawy pojazdu wyniósł 5.349,30 zł, co zostało udokumentowane fakturą VAT nr (...). Koszt robocizny został ustalony na poziomie 150 zł za godzinę pracy.

Niesporne, a nadto:

- faktura VAT nr (...) k. 9.

J. N. przelał na M. B. wierzytelność wobec (...) Spółki Akcyjnej w W. z umowy ubezpieczenia autocasco z tytułu kosztów naprawy pojazdu.

Niesporne

Decyzją z dnia 9 października 2019 r. ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie w kwocie 4.804,76 zł.

Ubezpieczyciel **przyjął stawkę za roboczogodzinę na poziomie 120 zł i potrącił 10% i 30% dla naprawy wybranych części zamiennych z powodu braku związku uszkodzeń ze szkodą. Nie uznał nadto zasadności zastosowania receptury lakieru wielowarstwowego.**

Niesporne, a nadto:

- decyzja z dnia 09.10.2019 r. k. 10.

Zastosowana stawka roboczogodziny na poziomie 150 zł netto mieści się w przedziale średnich cen usług dla kategorii warsztatów (...) działających na terenie S.

Koszt oryginalnych części zamiennych wskazany w fakturze VAT nr (...) jest niższy niż wskazany w systemie A..

Potrącenie wartości części zamiennych w wysokości 30% za szkodę na opinie i 10% za szkodę na feldze było uzasadnione, ponieważ nie powstały one na skutek zdarzenia z dnia 7 czerwca 2019 r.

Do rozliczenia kosztów lakierowania należy przyjąć ceny lakieru 3 – warstwowego z efektem optycznym, typu perła a nie 2 – warstwowego przyjętego przez ubezpieczyciela. Pojazd był lakierowany lakierem 3 – warstwowym perłowym o kodzie 46G. (...) kalkulacyjne A., E. i DAT przewidują stosowanie korekt dodatkowych dla lakierów ponadprzeciętnych, tj. 3 – 4 warstwowych i typu perła, micka.

Uzasadniony koszt naprawy pojazdu w systemie A., z uwzględnieniem cen oryginalnych części zamiennych wynosi 6.108,09 zł brutto.

Dla ustalenia szkody w pojeździe należy przyjąć korzystniejsze wyliczenia serwisu mającego na stanie magazynowym tańsze części zamienne i prawidłowe przyjęcie rodzaju lakieru.

Przyjęcie wartości wskazanych przez pozwanego ubezpieczyciela nie przywróciłoby pojazdu do stanu sprzed powstania szkody ze względu na zaniżone normy lakiernicze w zakresie ilości materiału lakierniczego i robocizny.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. M. k. 154 – 190,

- uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. M. k. 207 – 223,

- uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. M. k. 246 – 252.

IV Szkoda w pojeździe marki M. o nr rej. (...), nr szkody (...)

K. S. zawarł z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki M. o nr rej. (...) na warunkach wskazanych w umowie oraz ogólnych warunkach ubezpieczeń komunikacyjnych (...) ustalonych uchwałą Zarządu (...) SA Nr (...)/ (...) z dnia 14 września 2017 r.

Zgodnie z postanowieniem § 17 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia z zastrzeżeniem ust. 2, koszty naprawy pojazdu ustalane są na podstawie następujących cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany:

2) w wariantcie serwisowym – cen części oryginalnych serwisowych,

Zgodnie z § 17 ust. 2 jeżeli w systemach A., E. lub DAT dostępne są części oryginalne i alternatywne lub części alternatywne pochodzące od różnych producentów, wysokość odszkodowania (...) ustala uwzględniając części od najniższej cenie, przy czym w przypadku części oryginalnych w wariantcie optymalnym uwzględnia się cenę pomniejszoną wg zasad określonych w ust. 1 pkt 2 lit. a.

Zgodnie z § 17 ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 4 – 6, wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 1– 2 oraz sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę i w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub DAT, z zastosowaniem:

- 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,
- 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...):
 - a) w wariantcie serwisowym i optymalnym - w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu,
 - b) w wariantcie partnerskim – dla warsztatu partnerskiego, w którym dokonywana jest naprawa,
- 3) cen części zamiennych ustalonych stosownie do ust. 1 i 2,
- 4) cen materiałów lakierniczych i normaliiów zawartych w systemie A., E. lub DAT.

Zgodnie z postanowieniem § 17 ust. 4 w razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje wysokość odszkodowania na podstawie tych rachunków lub faktur VAT według zasad określonych w ust. 3.

Niesporne, a nadto:

- ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych (...) ustalone uchwałą Zarządu (...) SA Nr (...) / (...) z dnia 14 września 2017 r. w aktach szkodowych płyta na k. 42.

30 lipca 2019 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki M. o nr rej. (...), którego właścicielem był K. S..

Niesporne

K. S. dokonał naprawy pojazdu w prowadzonym przez M. B. warsztacie naprawczym pod nazwą B. Serwis (...) w S..

Koszt naprawy pojazdu wyniósł 3 076,35 zł, co zostało udokumentowane fakturą VAT nr (...). Koszt robocizny został ustalony na poziomie 150 zł za godzinę pracy.

Niesporne, a nadto:

- faktura VAT nr (...) k. 12.

K. S. przelał na M. B. wierzytelność wobec (...) Spółki Akcyjnej w W. z umowy ubezpieczenia autocasco z tytułu kosztów naprawy pojazdu.

Niesporne

Decyzją z dnia 16 września 2019 r. ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie w kwocie 2.190,06 zł.

Ubezpieczyciel przyjął **stawkę za roboczogodzinę na poziomie 120 zł i zakwestionował fakt nabycia po wskazanej cenie części zamiennych, tj. szyby przedniej oraz materiałów potrzebnych do jej wymiany, m.in. kleju i materiałów pomocniczych.**

Niesporne, a nadto:

- decyzja z dnia 16.09.2019 r. k. 13.

Zastosowana stawka roboczogodziny na poziomie 150 zł netto mieści się w przedziale średnich cen usług dla kategorii warsztatów (...) działających na terenie S.

W aktach szkodowych brak jednoznacznej identyfikacji wersji pojazdu i rodzaju szyby zamontowanej w pojeździe przed szkodą. Kalkulacja sporządzona przez pozwanego wykonana była w najtańszym systemie E., który nie identyfikuje jednoznacznie pojazdu i jego wersji wyposażenia po numerze VIN.

(...) pokazuje ponad 60 wersji wyposażenia wskazanej marki i modelu pojazdu z różnymi szybami w różnych cenach. Dla wskazanego numeru VIN (...) należało przyjąć wersję GJ, dla której system A. wyświetla cenę sugerowaną szyby czołowej 2.148,66 zł netto (2.642,85 zł brutto).

Wartość wymiany szyby, przy uwzględnieniu stawki roboczogodziny na poziomie 150 zł wynosi:

- wg systemu audatex 3.477,32 zł brutto.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. M. k. 154 – 190.

(...) Serwis (...) prowadzony przez M. B. jest autoryzowanym warszatem w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wyłączenia określonych porozumień wertykalnych w sektorze pojazdów samochodowych spod znaku porozumień ograniczających konkurencje (Dz. U. nr 38, poz. 329).

Dowód:

- wyciąg z umowy k. 79.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w części, tj. co do kwoty 2 387,81 zł i odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonych od kwot:

-544,54 zł od dnia 10 października 2019 r. do dnia zapłaty

-886,29 zł od dnia 17 września 2019 r. do dnia zapłaty,

-956,98 zł od dnia 27 października 2018 r. do dnia zapłaty.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi przepis art. 805 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Stosownie natomiast do art. 805 § 2 pkt 1 k.c. przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Zgodnie natomiast z art. 509 § 1 i 2 k.c. stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Niesporne było, że powód M. B. nabył od ubezpieczających J. M., A. R. (1), J. N. i K. S. wierzytelności przysługujące im z tytułu szkody powstałej w należących do nich pojazdach na skutek wypadku ubezpieczeniowego objętego umową ubezpieczenia autocasco zawartą z pozwanym ubezpieczycielem. Pozwany nie kwestionował, że do szkody w pojazdach doszło na skutek wypadku ubezpieczeniowego objętego umową i wypłacił świadczenie z tego tytułu, odpowiednio w kwotach:

- za szkodę powstałą w pojeździe J. M. – 2.604,60 zł,
- za szkodę powstałą w pojeździe A. R. (1) – 9.186,19 zł,
- za szkodę powstałą w pojeździe J. N. – 4.804,76 zł,
- za szkodę powstałą w pojeździe K. S. – 2 190,06 zł.

W zakresie ustalenia wysokości szkody niesporne pomiędzy stronami było, że ustalenie wysokości świadczenia odszkodowawczego nastąpi wg zasad określonych w umowie ubezpieczenia oraz ogólnych warunkach ubezpieczenia w wariantcie serwisowym – na podstawie faktur i rachunków dokumentujących wysokość poniesionych kosztów naprawy pojazdu.

Przedmiotem sporu jest natomiast wysokość szkody powstałej w każdym z pojazdów w kontekście wysokości stawki roboczogodziny prac naprawczych, a także odpowiednio:

- w przypadku szkody w pojeździe w pojeździe A. R. (2) – **potrącenie przez ubezpieczyciela 10% wartości części zamiennych, który to procent odpowiada wielkości rabatu, potencjalnie możliwego do uzyskania przez ubezpieczyciela,**
- w przypadku szkody w pojeździe J. N. - **potrącenie przez ubezpieczyciela 10% i 30% dla naprawy wybranych części zamiennych z powodu braku związku uszkodzeń ze szkodą oraz nie uznanie zasadności zastosowania receptury lakieru wielowarstwowego,**
- w przypadku szkody w pojeździe K. S. – **kwestionowanie przez ubezpieczyciela faktu nabycia po wskazanej cenie części zamiennych, tj. szyby przedniej oraz materiałów potrzebnych do jej wymiany, m.in. kleju i materiałów pomocniczych.**

Na wstępie wskazać należy, że odpowiedzialność ubezpieczyciela jest szczególną postacią odpowiedzialności cywilnej, a prawo ubezpieczeń majątkowych jest częścią prawa odszkodowawczego. Pojęcie szkody w ubezpieczeniach jest zatem takie samo jak w innych działach prawa odszkodowawczego, zasada odszkodowania nie może być bowiem traktowana w oderwaniu od ogólnych zasad odszkodowawczych, które znalazły wyraz i zostały uregulowane w kodeksie cywilnym. Dotyczy to samych pojęć szkody i odszkodowania. Zakład ubezpieczeń obowiązany jest natomiast do naprawienia szkody tylko w formie wypłaty odpowiedniej sumy pieniężnej, nie zaś wedle wyboru poszkodowanego także przez przywrócenie stanu poprzedniego, co wyłącza stosowanie w tych okolicznościach art. 363 § 1 k.c. Wskazać jednakże należy, że w przypadku umowy ubezpieczenia autocasco mamy do czynienia z przejęciem przez ubezpieczyciela ciężaru wyrównania ściśle określonej szkody na zasadach wskazanych w umowie i warunkach ubezpieczenia, a nie z naprawieniem przez sprawcę szkody doznanej przez poszkodowanego, stąd też mogą zachodzić pewne rozbieżności co do zakresu szkody podlegającej naprawie i zasad ustalania wysokości odszkodowania. Ogólne warunki tego ubezpieczenia zawierają postanowienia dotyczące sposobu ustalenia wysokości szkody i modyfikują one ogólne zasady do ustalenia szkody określonej przepisami prawa cywilnego. Oznacza to więc, że świadczenie z tytułu takiej umowy powinno być ustalane według zasad przyjętych w ramach stosunku ubezpieczeniowego nawiązanego przez strony tej umowy, a nie według zasad ogólnych prawa cywilnego, jak to ma miejsce w przypadku umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. W przypadku bowiem tych ostatnich umów ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkody ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony. Stąd też dla oceny zasadności żądania pozwu kluczowe znaczenie ma nie tyle brzmienie art. 805 § 1 k.c., co postanowienia umowy o ogólnych warunków umowy (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1994 roku, III CZP 25/94 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi, I ACa 470/13).

W odniesieniu do każdej ze szkód wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem zasad określonych w ogólnych warunkach ubezpieczenia oraz sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę i w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub DAT, z zastosowaniem:

- 1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,
- 2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...):
 - e) w wariantcie serwisowym i optymalnym - w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu,
- 3) cen części zamiennych oryginalnych,
- 4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemie A., E. lub DAT.

W razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje wysokość odszkodowania na podstawie tych rachunków lub faktur VAT według powyższych zasad.

Zgodnie z powyższymi zasadami stawki za roboczogodzinę ustalane są w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu. Na podstawie wyciągu z umowy zawartej przez powoda z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Oddział w Polsce z siedzibą w W., Sąd ustalił, że (...) Serwis (...) prowadzony przez M. B. jest autoryzowanym warsztatem w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wyłączenia określonych porozumień wertykalnych w sektorze pojazdów samochodowych spod znaku porozumień ograniczających konkurencje (Dz. U. nr 38, poz. 329). Wysokość stawki za roboczogodzinę prac naprawczych w tym warsztacie winna być zatem ustalona na poziomie właściwym dla autoryzowanych stacji obsługi. Na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. M. Sąd ustalił, że zastosowana stawka roboczogodziny na poziomie 150 zł netto mieści się w przedziale średnich cen usług dla kategorii warsztatów (...) działających na terenie S..

W odniesieniu natomiast do zastosowanego przez ubezpieczyciela 10% wartości części zamiennych, który to procent odpowiada wielkości rabatu, potencjalnie możliwego do uzyskania przez ubezpieczyciela, to ani złożone przez powoda polisy ani złożone przez pozwanego ogólne warunki ubezpieczenia nie przewidują pomniejszenia wartości części zamiennych o potencjalnie możliwi do uzyskania rabat. Jedyne postanowienie przewidujące potrącenie wartości ceny części zamiennych przewidziane jest w przypadku likwidacji szkody w wariantcie optymalnym i wiąże się nie z potencjalną możliwością uzyskania rabatu na zakup części ale z okresem eksploatacji pojazdu.

Na podstawie opinii biegłego sądowego M. M., Sąd ustalił, że w przypadku szkody w pojeździe J. N. uzasadnione było potrącenie przez ubezpieczyciela 10% i 30% dla naprawy odpowiednio felgi i opony, ponieważ szkody w tym zakresie nie powstały na skutek zdarzenia z dnia 7 czerwca 2019 r. Pozwany niezasadnie natomiast przyjął do rozliczenia kosztów lakierowania należy przyjąć ceny lakieru dwuwarstwowego. Biegły ustalił, że pojazd przed szkoda był lakierowany lakierem 3 – warstwowym z efektem optycznym, typu perła o kodzie 46G. W celu ustalenia wysokości kosztów lakierowania pojazdu przyjąć należało zatem koszty lakierowania lakierem 3- warstwowym typu perła. (...) kalkulacyjne A., E. i DAT przewidują stosowanie korekt dodatkowych dla lakierów ponadprzeciętnych, tj. 3 – 4 warstwowych i typu perła, micka, stąd też biegły, zastosował korekty zwiększające wartość materiałów lakierniczych. Zastosowanie tych korekt odpowiada treści umów ubezpieczenia, ponieważ zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia wysokość odszkodowania ustala się na podstawie cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemie A., E. lub DAT. Skoro zatem systemy te przewidują zastosowanie korekt zwiększających wartość materiałów lakierniczych, to ich zastosowanie przy ustalaniu wysokości odszkodowania jest uzasadnione.

Na podstawie opinii biegłego sądowego M. M., Sąd ustalił, że w przypadku szkody w pojeździe K. S. uzasadniony koszt wymiany przedniej szyby wynosi 3.477,32 zł. W aktach szkodowych brak jednoznacznej identyfikacji wersji pojazdu

i rodzaju szyby zamontowanej w pojeździe przed szkodą. Kalkulacja sporządzona przez pozwanego wykonana była w najtańszym systemie E., który nie identyfikuje jednoznacznie pojazdu i jego wersji wyposażenia po numerze VIN. (...) pokazuje ponad 60 wersji wyposażenia wskazanej marki i modelu pojazdu z różnymi szybami w różnych cenach. Dla wskazanego numeru VIN (...) należało przyjąć wersję GJ, dla której system A. wyświetla cenę sugerowaną szyby czołowej 2.148,66 zł netto (2 642,85 zł brutto). Wartość wymiany szyby, przy uwzględnieniu stawki roboczogodziny na poziomie 150 zł wynosi wg systemu A. 3.477,32 zł brutto. Powód natomiast dokonał wymiany przedmiotowej szyby za kwotę 3.076,35 zł brutto.

Na podstawie opinii biegłego sądowego M. M. Sąd ustalił, że koszty naprawy każdego z pojazdów wskazane w fakturach wystawionych przez powoda przy uwzględnieniu zasad ustalania wysokości odszkodowania zawartych w ogólnych warunkach ubezpieczenia są niższe niż wynikają z wartości ustalonych w systemie A.. Przyjęcie natomiast wartości wskazanych przez pozwanego ubezpieczyciela nie przywróciłoby pojazdu do stanu sprzed powstania szkody ze względu na zaniżone normy lakiernicze w zakresie ilości materiału lakierniczego i robocizny.

Reasumując powyższe rozważania, wskazać należy, że należne odszkodowanie z umowy ubezpieczenia autocasco wynosiło odpowiednio:

-w przypadku szkody w pojeździe A. R. (2) – 10.143,71 zł, zaś ubezpieczyciel wypłacił 9.186,19 zł,

-w przypadku szkody w pojeździe J. N. – 5.349,30 zł, zaś ubezpieczyciel wypłacił 4.804,76 zł,

-w przypadku szkody w pojeździe K. S. – 3.076,35 zł, zaś ubezpieczyciel wypłacił 2.190,06 zł.

Do zapłaty pozostała zatem kwota 2.387,81 zł, w tym:

-w przypadku szkody w pojeździe A. R. (2) - 956,98 zł (10.143,71 zł – 9.186,19 zł)

-w przypadku szkody w pojeździe J. N. – 544,54 zł (5.349,30 zł -4.804,76 zł),

-w przypadku szkody w pojeździe K. S. – 886,29 zł (3.076,35 zł- 2.190,06 zł).

Powództwo okazało się natomiast nieuzasadnione w zakresie żądania zapłaty kwoty 1.035,36 zł tytułem uzupełnienia odszkodowania za szkodę powstałą w pojeździe należącym do J. M..

28 sierpnia 2019 r. powód M. B. zawarł z (...) Spółką Akcyjną w W. ugodę pozasądową, w treści której strony oświadczyły, że zapłata kwot, o których mowa w par. 1 ust. 1 ugody **wyczerpuje wszelkie roszczenia powoda do pozwanego i sprawcy szkody wynikające między innymi ze szkody o numerze (...)**. Przepis art. 917 k.c. stanowi, że przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać. Skoro zatem powód oświadczył, że zapłata kwot wskazanych w ugodzie wyczerpuje wszelkie roszczenia z tytułu wskazanej w jej treści szkody, to roszczenia te wygasły.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda M. B. kwotę 2.387,81 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od kwot:

-544,54 zł od dnia 10 października 2019 r. do dnia zapłaty

-886,29 zł od dnia 17 września 2019 r. do dnia zapłaty,

-956,98 zł od dnia 27 października 2018 r. do dnia zapłaty

i w punkcie 2 oddalił powództwo w pozostałej części.

Roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego znajduje swoje oparcie w treści art. 359 § 1 k.c. oraz art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. Zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Dłużnik popada w opóźnienie jeśli nie spełnia świadczenia pieniężnego w terminie, w którym stało się ono wymagalne także wtedy, gdy kwestionuje istnienie lub wysokość świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2003 r., sygn. II CK 146/02). Ubezpieczyciel, stosownie do treści przepisu art. 817 § 1 k.c., obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, a jeśli tego nie czyni, popada w opóźnienie uzasadniające naliczenie odsetek ustawowych od należnej wierzycielowi sumy. Świadczenie ubezpieczyciela ma zatem charakter terminowy, a spełnienie świadczenia w terminie późniejszym niż wynikający z art. 817 k.c. może być usprawiedliwione jedynie wówczas, gdy ubezpieczyciel wykaże istnienie przeszkód w postaci niemożliwości wyjaśnienia okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości świadczenia, mimo działań podejmowanych z wymaganą od niego starannością profesjonalisty, według standardu, którego reguły wyznacza przepis art. 355 § 1 i 2 k.c.

W rozważanym przypadku pozwany wydał decyzję w przedmiocie przyznania odszkodowania odpowiednio w dniach: 9 października 2019 r., 16 września 2019 r. i 26 października 2018 r. Do dnia wydania każdej z decyzji ustalił zatem okoliczności konieczne do ustalenia jego odpowiedzialności i wysokości szkody. Sąd poczynił ustalenia faktyczne w tym zakresie również na podstawie materiału zebranego przez ubezpieczyciela w postępowaniu likwidacyjnym. Skoro zatem pozwany nie spełnił świadczenia z tytułu każdej z umów ubezpieczenia do dnia wydania decyzji, od dnia następnego po wydaniu decyzji pozostaje w opóźnieniu, co uzasadnia zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwot wskazanych w punkcie I wyroku odpowiednio od dnia: 10 października 2019 r., 17 września 2019 r. i 27 października 2018 r.

Ustalenia faktyczne w sprawie oparte zostały o dokumenty prywatne złożone przez obydwie strony powstałe w toku postępowania likwidacyjnego oraz akta szkody co do prawdziwości i wiarygodności których Sąd nie powziął żadnych zastrzeżeń.

Ustalenia faktyczne co do wysokości szkody powstałej w każdym z pojazdów, Sąd poczynił na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. M. oraz dwóch opinii uzupełniających tego biegłego.

Podkreślić należy, że opinia biegłych nie podlega, jak dowód na stwierdzenie faktów, weryfikacji w oparciu o kryterium prawdy i fałszu, lecz poprzez pozytywne lub negatywne uznanie wartości rozumowania zawartego w opinii. Jeśli więc opinia biegłego nie zawiera niejasności, wewnętrznych sprzeczności ani luk, oparta została na materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, biegły w sposób należyty uzasadnił swoje wnioski (tj. w szczególności przedstawił tok swego rozumowania w sposób poddający się kontroli pod względem logiki), a konkluzje opinii są konkretne i przekonujące oraz wynikają z przeprowadzonych przez biegłego czynności (np. badań) oraz toku rozumowania, to brak jest podstaw do uznania takiej opinii za nieprzydatną dla rozstrzygnięcia sprawy i przeprowadzania na podstawie art. 286 k.p.c. dodatkowego dowodu z opinii innych biegłych lub uzupełniającej opinii przez tego samego biegłego tylko z tej przyczyny, że strona postępowania nie zgadza się z treścią opinii. Innymi słowy wnioski środka dowodowego w postaci opinii biegłego mają być jasne, kategoryczne i przekonujące dla sądu, jako bezstronnego arbitra w sprawie. Gdy opinia biegłego czyni zadość tym wymogom, a nadto biegły w istocie ustosunkował się do zgłoszonych zastrzeżeń, wyjaśniając znaczące dla istoty sprawy okoliczności, to nie zachodzi potrzeba dopuszczania dowodu z dalszej opinii biegłych. Jeżeli zatem w odniesieniu do ustaleń faktycznych wymagających specjalistycznej wiedzy sąd zasięgnął opinii biegłych, to ewentualne powołanie jeszcze innych biegłych można by uznać za powinność sądu tylko wtedy, gdy pierwotna opinia budzi istotne i nie dające się usunąć wątpliwości. W szczególności sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dalszej opinii biegłego, gdy zachodzi taka potrzeba, a więc wtedy, gdy opinia, którą dysponuje zawiera istotne luki, bo nie odpowiada na postawione tezy dowodowe, jest niejasna, czyli nienależycie uzasadniona lub nieweryfikowalna, tj. gdy przedstawiona przez eksperta analiza nie pozwala organowi orzekającemu skontrolować jego rozumowania co do trafności jego wniosków końcowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z

dnia 17 maja 2018 roku, IV CSK 599/17, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13 kwietnia 2017 roku, I ACa 642/16). Opinia biegłego jest niejasna wtedy, gdy jej wnioski końcowe są nielogiczne, nieściśle lub obwarowane takimi zastrzeżeniami, iż nie można ustalić, jaki ostatecznie pogląd przyjmuje biegły, a także wówczas, gdy sformułowana jest w sposób tak zawiły, że jest niezrozumiała lub gdy jej wnioski końcowe nie znajdują oparcia w badaniach opisanych przez biegłego. Za opinię niepełną natomiast uznać należy taką opinię, która nie uwzględnia lub pomija niezbędne czynności badawcze, co ma wpływ na jej końcowe wnioski lub też nie odpowiada na wszystkie pytania lub zagadnienia wskazane przez sąd w tezie dowodowej. Wielokrotnie też Sąd Najwyższy stwierdzał, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii, gdyż odmienne stanowisko oznaczałoby przyjęcie, że należy przeprowadzić dowód z wszystkich możliwych opinii biegłych, aby upewnić się, czy niektórzy z nich nie byli tego samego zdania, co strona (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 4 sierpnia 1999 r., I PKN 20/99; z dnia 14 maja 1997 r., II UKN 108/97; z dnia 18 września 1997 r., II UKN 260/97; z dnia 10 grudnia 1997 r., II UKN 391/97; z dnia 27 czerwca 2001 r., II UKN 446/00). Żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest zatem bezpodstawne, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania. Sąd nie jest obowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony tak długo, aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 9 stycznia 2012 r., I UK 200/11; z dnia 20 października 1999 r., II UKN 158/99; z dnia 19 marca 1997 r., III CKN 211/97). Wskazać nadto należy, że wykazywanie okoliczności, uzasadniających powołanie kolejnego biegłego pozostaje w gestii strony. To strona powinna wykazać się niezbędną aktywnością i wykazać błędy, sprzeczności lub inne wady w opiniach biegłych, które dyskwalifikują istniejące opinie ewentualnie uzasadniają powołanie dodatkowych opinii. W konsekwencji należy uznać, że sąd nie ma obowiązku dopuszczenia dowodu z opinii kolejnych biegłych czy też z opinii instytutu w każdym wypadku, gdy złożona opinia jest niekorzystna dla strony, ale ma obowiązek dopuszczenia takiego dowodu wówczas, gdy zachodzi tego potrzeba, w szczególności, gdy w sprawie zostały wydane sprzeczne opinie biegłych. Jednocześnie wskazać należy, że Sąd nie jest obowiązany dążyć do takiego stanu, żeby strony zgadzały się ze złożoną opinią. Wystarczy, że opinia jest przekonująca dla sądu, który ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę. (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 1 września 2009 r., I PK 83/09; 16 września 2009 r., I UK 102/09; 6 października 2009 r., II UK 47/09 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 18 marca 2016 r., I ACa 1381/15).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać należy, że biegły sporządził opinię i opinie uzupełniające, zgodnie z treścią postanowienia dowodowego w tym przedmiocie, a opinie te nie zawierają braków ani sprzeczności. Istotne zaś okoliczności dotyczące ich przedmiotu, ustalone na podstawie załączonych do akt dokumentów, są przedstawione w sposób nie budzący wątpliwości. Zarzuty strony pozwanej co do opinii zostały przez biegłego wyjaśnione w sposób, który pozwala na przyjęcie, że opinia jest jasna i nie zawiera braków ani sprzeczności. Wywody i wnioski opinii, pozwalają na prześledzenie toku rozumowania biegłego i ustalenie, że wyciągnięte wnioski są logicznie poprawne. Biegły wyjaśnił w sposób nie budzący wątpliwości na jakiej podstawie dokonał koreks zwiększających wartość materiałów lakierniczych. Z umowy złożonej przez powoda wynika jednoznacznie, że ma on status autoryzowanej stacji obsługi, a fakt, że określonego rodzaju prace blacharsko - lakiernicze zlecał innemu podmiotowi, również mającemu taki status, nie może stanowić przesłanki do uznania, że powód nie może być porównywany z warsztatami posiadającymi zaplecze pozwalające na wykonywanie napraw blacharsko - lakierniczych. Biegły jednoznacznie wskazał, że w takiej sytuacji przyjęcie stawek za roboczo-godzinę właściwych dla prac blacharsko - lakierniczych właściwych dla autoryzowanych stacji obsługi jest uzasadnione. Stąd też, Sąd mając na uwadze, że opinia podstawowa i opinie uzupełniające zostały sporządzone zgodnie ze zleceniem, a także że ich treść wskazuje, że twierdzenia i wnioski biegłego znajdują oparcie w materiale dowodowym sprawy i nie stoją w sprzeczności z zasadami logiki, uznał opinie za przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie i postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 13 czerwca 2023 r. na podstawie art. 235 [2] § 1 pkt 5 k.p.c. pominął wniosek dowodowy strony pozwanej o powołanie innego biegłego do oceny już wydanych opinii i ich weryfikacji- jako zmierzający do przedłużenia postępowania. Ocena i weryfikacja sporządzonych w sprawie opinii należy do Sądu, nie zaś kolejnego biegłego, o powołanie którego wnioskowała strona pozwana.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 100 k.p.c., który stanowi, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Powód M. B. poniósł następujące koszty procesu: 200 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, 500 złotych tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, 900 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika w osobie radcy prawnego oraz 17 złotych tytułem opłaty skarbowej za złożenie dokumentu pełnomocnictwa procesowego, czyli łącznie 1.617 złotych.

Pozwany (...) SA poniósł następujące koszty procesu: 900 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika w osobie radcy prawnego.

Żądanie pozwu zostało uwzględnione w zakresie kwoty stanowiącej 69,75 % dochodzonego roszczenia, wobec czego pozwany winien zwrócić powodowi 69,75% poniesionych przez niego kosztów procesu, tj. kwotę 1.127,85 zł (1.617 zł x 69,75 %), a powód winien zwrócić pozwanemu 30,25% poniesionych kosztów procesu, tj. kwotę 272,25 zł (900 zł x 30,25 %).

Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie 3 wyroku zasądził od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. na rzecz powoda M. B. tytułem kosztów procesu kwotę 855,60 zł (1.127,85 zł – 272,25 zł). Koszty procesu zostały zasądzone z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty; zgodnie ze znowelizowanym brzmieniem art. 98 k.p.c., w myśl którego, od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty (art. 98 § 1¹ k.p.c.)

O kosztach sądowych obejmujących kwotę 2.336,89 zł tytułem tymczasowo wyłożonego z sum budżetowych wynagrodzenia biegłego Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 623 ze zmianami). Na koszty te złożyły się wynagrodzenia biegłych za sporządzone w sprawie opinie, które łącznie opiewały na kwotę 2.836,89 zł. Kwota ta została pomniejszona o kwotę 500 zł uiszczoną przez powoda tytułem zaliczki.

Zważywszy że przy rozstrzygnięciu o obowiązku ponoszenia kosztów sądowych należy stosować zasady obowiązujące przy zwrocie kosztów procesu, kosztami tymi należało obciążyć każdą ze stron w zakresie, w jakim przegrała sprawę. Powód winien zatem uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę stanowiącą równowartość 30,25 % nieuiszczonych kosztów sądowych, czyli kwotę 706,91 zł (2.336,89 zł x 30,25 %), a pozwany 69,75% tych kosztów, czyli kwotę 1.629,98 zł (2.336,89 zł x 69,75 %)

Mając powyższe na uwadze Sąd w pkt 4 i 5 wyroku nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie odpowiednio: od powoda M. B. kwotę 706,91 złotych (punkt 4 wyroku) i od pozwanego (...) SA z siedzibą w W. kwotę 1.629,98 (punkt 5 wyroku).